

ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ว่าด้วยการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“การเดินทาง” หมายความว่า การเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงการเดินทางไปเยือน ประชุม ศึกษาดูงาน อบรม และสัมมนา เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย

ข้อ ๔ การเดินทางภายในประเทศของประธานกรรมการหรือกรรมการ ให้อยู่ในดุลพินิจของประธานกรรมการหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี

ให้ผู้เดินทางรายงานผลการเดินทางตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการทราบด้วย

ข้อ ๕ การเดินทางไปต่างประเทศตามกรอบสหประชาชาติ และกรอบความร่วมมือประจำไม่ว่าจะเป็นกรอบความร่วมมือระดับโลกหรือระดับภูมิภาคที่ต้องใช้งบประมาณของสำนักงาน ให้สำนักงานเสนอข้อมูลด้านงบประมาณต่อประธานกรรมการเพื่อประกอบการอนุมัติตัวบุคคลในการเดินทาง เมื่อได้รับอนุมัติตัวบุคคลแล้ว จึงขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

ให้ผู้เดินทางรายงานผลการเดินทางตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการทราบด้วย

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๑๔/๑๗ เมษายน ๒๕๖๓

ข้อ ๖ การเดินทางไปต่างประเทศนอกจากกรณีตามข้อ ๕ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่าไม่อาจเสนอคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งได้ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบการเดินทางของประธานกรรมการหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี แล้วให้แจ้งคณะกรรมการทราบ

ให้ผู้เดินทางรายงานผลการเดินทางตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้คณะกรรมการทราบด้วย

ข้อ ๗ การเดินทางไปประชุมหรือสัมมนาในต่างประเทศของประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับเชิญจากองค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานของรัฐต่างประเทศโดยผู้เชิญเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ให้ผู้เดินทางรายงานผลการประชุมหรือสัมมนาตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการทราบด้วย

ข้อ ๘ ให้นำพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการและกรรมการตามระเบียบนี้โดยอนุโลม โดยให้ประธานกรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับรองนายกรัฐมนตรี และกรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับรัฐมนตรี

ข้อ ๙ ให้ประธานกรรมการรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

วิส ดิงสมิตร

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ